

ALFA peloton 11 AfdRa in Deh Rawod

door Wmr Gertjan Verweij

Goedendag collegaes onderofficieren en leden van de V.O.O.A. Het a-peloton van de 11 afdeling is voor de tweede keer op uitzending naar Afghanistan nu met BG 10.

Het begon voor de eerste groep van ons op 28 juli, die dag zouden wij vertrekken naar onze eerste bestemming Kamp Mirage in Dubai. Na een fijne vlucht met Martin Air zijn wij geland op de vliegbasis van de luchtmachtbasis kamp Mirage.

De mensen die hier al eerder waren kunnen bevestigen dat het ongelofelijk warm was hier. In eerste instantie dacht iedereen nog dat het kwam door de straalmotoren van de 747 maar die illusie verdween al heel snel.

De eerste week zouden we hier zitten om te acclimatiseren voordat we doorgelaten zouden worden naar Afghanistan. Nou nuttig zal het ongetwijfeld geweest zijn maar iedereen was blij dat we na een week eindelijk hier weg konden. Dit kwam voornamelijk door temperaturen van 60 graden die hier niet ongewoon waren en vanwege het feit dat behalve de twee sportmomenten er vrij weinig te doen en te beleven was.

Uiteindelijk was het zover, op 4 augustus in de avond zouden we doorvliegen met een Hercules naar K.A.F. Het was lekker druk in de Hercules dat mag gezegd worden en we waren er zeker niet rouwig om dat we na zo vier uur vliegen uit konden stappen in Afghanistan.

Natuurlijk hadden we al veel verhalen gehoord over Kandahar, dus ook over de pizza hut, maar dat zat er voor ons niet in want we konden vrijwel meteen door naar onze eindbestemming kamp Hadrian in Deh Rawod. Dit kamp schijnt vernoemd te zijn naar een hele oude Romeinse Keizer, ja het is wat. Nadat iedereen zijn tassen

en wapen bij elkaar hadden konden we dus gelijk door de Chinook in. Na een korte tankpauze op TarinKowt (KT) vlogen we weer door naar Hadrian en na een kwartiertje stonden we dan op het heliveld van Deh Rawod.

Daar werden we vrolijk opgevangen door onze Batterij commandant Kapitein v/d Veer (Die zat hier als commandant P.R.T.) en OWI Simon Bek-

kema, ik denk trouwens dat wij straks ook heel vrolijk zijn wanneer onze opvolgers hier landen maar dat terzijde. Volgens hebben we lekker wat gedronken en sterke verhalen uitgewisseld. De volgende dag begonnen we met de Hoto en deze hebben we succesvol afgesloten met LFX, samen met een Franse waarnemersploeg. Onze conclusie was wel dat het allemaal een stuk makkelijker is dan dat het in Nederland voorgeschoteld wordt. Tevens hebben wij nu officieel het stokje overgenomen van onze voorgangers. En nu aan de slag met zijn allen. Tot nu toe hebben we een leuke tijd hier zo met zijn ups en ook soms zijn downs.

Vooraf in het begin hebben we regelmatig geschoten voor onze Franse collega's iets ten oosten van ons In FOB Anar Joy. Zij werden daar regelmatig 's nachts lastig gevallen door insurgents die uit de bergen kwamen die hun bestooken met RPG's en KKW. Voornamelijk was onze reactie hierop licht afgeven en dan hield het wel weer op. Na een paar

nachten op level 0 te hebben gestaan was iedereen het eigenlijk wel zat en werd er besloten er maar met een HE op te gooien. Nou dit hadden we eerder moeten doen want sinds dat moment hebben die lui niets meer van zich laten horen.

Op dit moment staan we al een maand droog wat betreft operationele schoten. Dat betekent voor ons dat we

ons dan op andere manieren moeten bezighouden ook dit lukt wel door het bouwen van een dakterras bij de PZH tent en verschillende lessen. Ook is zo'n beetje iedereen al een keer weg geweest buiten de poort als zijnde MAG-schutter bij de whisky of PRT.

Ook leuk om te vermelden is dat vanwege een tijdelijke capaciteit tekort van vuurleiders bij de mortieren twee vuurleiders zijn omgeschoold tot vuurleider mortieren en op deze manier als commandant Mike al meerdere keren weg zijn geweest. Onze conclusie: 'simpel spul joh, die mortieren'.

Het baseleven op kamp Hadrian is ook goed te doen. Er wordt veel gesport en lekker gegeten, ja voor diegene die het nog niet wisten Chef Martin is verbannen van dit kamp en ook hier wordt tegenwoordig gewoon gekookt. Ook wordt er een hoop georganiseerd op het kamp en het wekelijkse poker toernooi vindt ook goed aftrek. Ook de sfeer op de base is uiterst leuk en gezellig. Onze spreuk is: "Deh Rawod niet beter wel gezelliger" Nou dat klopt wel.

Op dit moment zitten wij zo'n beetje op de helft van onze missie en hebben we nog een goede tien weken te gaan voordat we onze opvolgers van het bravo peloton met een glimlach kunnen ontvangen.

*Met vriendelijke groet,
het ALFA Peloton uit Deh
Rawod Owi Bart Klijn,
Wmr Gertjan Verweij, Wmr
Rutger Bronger en Wmr
Koen Devens.*